

VOL. 20. ÉV.

No. 10. szám.

DETROIT, MICH.

DONGÓ

1060—25th STREET, DETROIT, MICH.

ÁRA EGY ÉVRE 3 BETEG DOLLÁR

DECORATION DAY
(SÍRDISZITÉS NAPJA)

Chas. Felek
Let. 22 dec 15
508 W. 14th St.
22 május 15.

Thiele rajza

Irredenta dal

*A Kárpátokban nagy vihar jár,
Mégmozdulnak a hegysorok,
Hol a magyar nóta kihalt már,
Hegyek, folyók lelke zokog;
Pacsirta zeng vigaszt a napnak,
Míg elborít a honfi gond,
Csak az veszett el itt örökre,
Miről a nép önként lemond.*

*Sok éhes vad rabolva tört ránk,
Ne sirj hazám kinzott magyarja,
Széttépték a földet alattunk,
De vérző szívünk összetartja.*

*Volt már, hogy az alázott népnek
Szülőföldjén nem volt hona,
Jogáról a megtört magyar szív
Nem mondott le még itt soha;
Mosolygott itt talán tatár a törökre
Magyar csillag és sunyi hold,
Nem vesz el itt semmi örökre,
Csak amiről a nép lemond.*

*A hódítók bár lesben állnak,
Repülj hazám remény-galambja,
Széttépték a földet alattunk,
De vérző szívünk összetartja.*

*Ügyünk a nagyvilág előtt áll,
Bár a biránk halálra veszt,
Mégvéd becsületünk, türelmünk,
Kossuth nagy lelke s a kereszt;
Verjünk fel minden sírgöröngyöt,
Hadd érezze a hősi holt,
Csak az vesz el e drága földön,
Miről a nép végleg lemond.*

*A megszállók fegyverben állnak,
Ne félj hazám vitéz magyarja!
Széttépték a földet alattunk,
De vérző szívünk összetartja!*

SZABÓ LÁSZLÓ

VEGYES HIREK

Genuában régi magyar egyleti szokás szerint elhatározták, hogy majd máskor határoznak.

A horvátok kimondották, hogy független köztársaságot akarnak alakítani Horvátországból. Ugylátszik, hogy Horvátországban eschül állnak a szerbek.

A grófok hazaárulási peréből nem lesz semmi, mert Magyarországon grófoknak szabad elárulni a hazát.

Zichy gróf megszőktetett egy gazdag amerikai leányt, aki menyasszonya volt egy milliomos sörgyárosnak. A magyar is kezd már élelmes lenni.

Himlerville város lett. Ha tovább is így megy a dolog, egyszer csak az lesz Kentucky állam fővárosa.

A magyarok mindenfelé dolgoznak már Amerikában s ennek örömeire elhatározták, hogy tovább is potyán olvassák az ujságokat.

Akronban leintették a magyarok békeünnepeét. Bizonyára úgy gondolkoztak a besugók, hogy a magyarnak nem való béke.

Az angol trónörökösét alaposan homlokodon ütötték egy labdával. Valóságos szerencse ránézve, mert majd király korában azzal fogják mentetgetni egyes cselekedeteit.

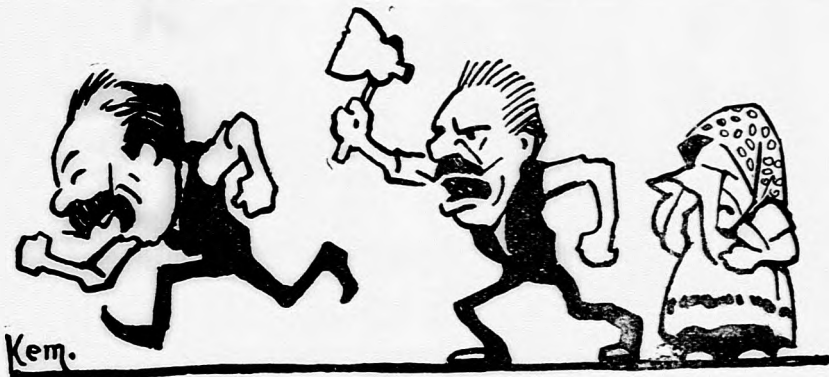
Az oláh törvényhozásnak csak egyetlen magyar tagja van, de az is feketébb az oláhnál és ugyanalja az oláh talpakat, akáresak télen manesait a medve.

A pünkösöd alkalmával a Dongó hátralékosait is megszállhatná már a jó lélek.

Montenegró önállóságát ki akarják mondatni az olaszok. Hát Montenegró mindenesetre fontosabb az emberiségre nézve, mint a szétmarcangolt Magyarország.

CHROMEI MAGYAROK.

Chrome-n JAKAB ISTVÁN ur volt szíves elvállalni a beteglátogatást. Tessék nála leszurni a betegeket.

VIDÉKI KRÓNIKA

ALLENTOWNBAN vígan töltötték a bodik a husvéti ünnepeket a South Penn utcán. Alaposan felöntötték a jóból, azután pedig elmentek labdázni. Egy darabig jól is ment a labdázás, de a bodik megunták a dolgot és elhátározták, hogy kötelet fognak ugrani. Csakhogy a bodik nagyon sokat ettek a szentelt sonkából és így nehezen ment az ugrás. Hármán mégis csak átugrották valahogy a kötelet, de a negyedik követ bodi lába megakadt és úgy megcsókolta a földet, hogy még egy hét mulva is ugorka formájú volt az orra.

McKeesporton az egyik vonós zenekar már a hajnali órákban megkezdte május elsején a köszöntést. Az egyik koresmában ugyancsak húzták a májusi nótát, de közben "mérgecs" is akadt és ez úgy megártott az egyik öregnek, hogy a folyó partján egy lóéán keresett megnyugvást. A miszisz nagy keresés után megtalálta és akkor ő kezdte huzni a nótát egy darab léceel és pedig annyira, hogy az öreg bodinak az óralánc is elszakadt a nadrágszíjjal együtt. Nem is jó említeni előtte május elsejét.

Vintondalen nagyon szép körtefája volt a miszisznek, de erős derék jártak s a miszter félt, hogy lefagy a körtefa virága. Gondolkozott, hogy mit kellene csinálni a drága fával. Végre is előkapta a miszisz nagykendőjét és alapo-

san bepólyázta vele a virágzó fát, még pedig úgy, hogy a pólyában megfultak a virágok.

Vilbur-ra ellátogatott egy újság-ügynök, de mivel sztrájk van ott, csak négy órát adtak az ügynöknek az ott tartózkodásra. Ráadásul a kompánia egy megbízottja járt vele házról-házra. Az ügynök alaposan bekaesintott valahol s egy háznál az ajtó helyett az ablakon keresztül akart kimeni. Végre is az egyik bodi megfogta a nyakkendőjét és úgy vezette ki. A lépeső nagyon magas volt és az ügynök hirtelen a legelső lépesőre lépett úgy, hogy az orráról lement a festék. A másik háznál az ügynök ur elkezdett legyeskedni és a nóta vége az lett, hogy a miszisz seprűvel adta ki neki az utat. Az udvaron lár-mázni kezdett az ügynök, amire odakerült két rendőr, alaposan megkopogtatták a fejét, föltették az "otomobilra", kivitték az erdőbe és otthagyták. Az ügynök urnak vissza kellett gyalogolnia s azóta elment a kedve a kiruccanásoktól.

HONFITÁRS!

Legalább pünkösdkor legyen bened egy kis magyar virtus és nyomd ki azokat a betegeket!

Tel. Princeton 2584-R.

DR. MAJOROS JÁNOS

MAGYAR FOGORVOS

8820 Buckeye Road, Cleveland, Ohio

Rendelő órák: Hétköznap délieltől 9-től este 8 óráig. Vasárnap 2-5 óráig

FIGYELEM!

Tudomására hozzuk a

DONGÓ ELŐFIZETŐINEK,

hogy akinek ügyes bajos dolga van

MAGYARORSZÁGON,

de különösen Budapesten, annak dolgát elintéztetjük a Dongó

BUDAPESTI MUNKATÁRSÁVAL

aki megbízható, derék magyar ember.

Aki bármit meg akar tudni, aki ügyesbajos dolgát el akarja intéztetni, aki valamit rendelni akar Magyarországból, az írjon hozzánk bizalommal és ügyét pontosan, lelkiismeretesen elintéztetjük.

Tessék erre a címre írni:

Dongó

1060—25th STREET,
DETROIT, MICH.

Beteglátogatókat keresünk

MINDEN OLYAN MAGYARLAKTA HELYEN,
AHOL EDDIG NINCS A DONGÓNAK BETEG-
LÁTOGATÓJA. SZERETETTEL
KÉRJÜK MINDAZOKAT A

JÓRAVALÓ MAGYAROKAT

AKIK MEGBECSÜLIK A MAGYAR IRÁST, HOGY
VÁLLALJÁK EL A DONGÓ BETEGLÁTO-
GATÁSÁT. SZIVES VÁLASZUKAT
MIELŐBB VÁRJUK ERRE A

CIMRE:

DONGÓ

1060-25TH STREET,

DETROIT, MICH.

VETERÁN PESTA

régi amerikai és Zöldfülü Marci

MINDEN bokor szállást ad mán a magunkfajta embernek, aki a stappoló junyiba van, hát mondok most mán búsujjon a ló. A bodik is dógoznak mán, hát mondok maj csak megakad itt-ott egy kis mérges, hát megéjjünk, csak a gazdagok éjjenek.

A ditrojiti magyarok ugyancsak kirukkoltak a Szent József juhbálgára. Nem is hittem vóna, hogy ennyi sok magyar legyen Ditrojitba. Nagy kár, hogy a rukkoláson kívül nem igen rukkolnak ki a ditrojiti magyarok, mán pedig ideje vóna, hogy kidőfjék a mejjúket, mer abból nem lehet megélni, hogy sokan vagyunk, de keveset számiccsunk.

Oszt olvasom, hogy Himlervillébül város lett, hát mondok el kék oda menni, mer hátha valami polic lehetne ott belölünk; vagy legalább is valami bakter. A zöreg Dongó is készül valamerre bakternek, mer aszondi a magyarok annyira becsülik a zirást, hogy az valóságos csuda. Másképp is aszongyák, hogy okos embernek bakter a neve, hát lyobb is, ha elmennek a zulyságosok bakternek, mer a zulyság a kutyának se kell. Töb- bet ér a magyarnál egy pohár ködmönlé, mind egy szekerre való ulyság.

— Koma, mi a szösz az a proporcionális választójog?

— Hát az tán olyanféle, hogy mégis megenged egy pár porció pálinkát.

DECORATION DAY

Sírokat díszítnek,
Holtakat gyászolnak;
Téres temetőkön
Könypatakok folynak.

Holtakat az élők
Megbecsülik rendre,
De kinek sincs gondja
Az élő emberre.

Tépik, törik egymást
Küzdő földi lények;
Mérgesek egymásra,
Hogy még mindig élnek.

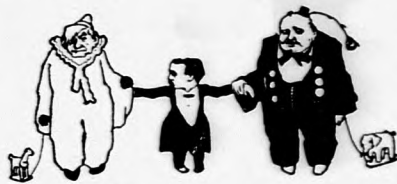
Hogy tovább gyilokkal
Ne várjunk egymásra:
Legjobb lesz, ha szépen
Megalunk rakásra.

DISZNÓÖLÉS

Daisytownban elhatározták a szövetkezétnél, hogy mivel nem dolgoznak, hát leszurják a süldőket. Nagy tanakodás után a borbély vállalkozott a hentességre, merthogy ő ugyanis mindig éles szerszámmal dolgozik. Bele is szurta a 100 fontos malacba a tizenkét incses kést négyszer, de a malac mégis csak elszaladt volna, ha meg nem kapja egy markos bodi, aki hamarosan beleszorította a párat. A borbély erre büszkén elkiáltotta magát, hogy jól sikerült a dolog. A második malacot egyszerűen megfojtotta egy bodi, aki azt mondta, hogy nem szereti nézni a szurkálást, de azért egy másik bodi mégis csak beledöfte a bicskát a döglött malacba, mert mit

szólnának a többiek, ha nem lenne rajta szurás. A harmadik malacot agyonlövésre ítélték. Hívtak is egy puskás embert, de az első lövés nem sikerült, mert a malacnak nagy füle volt és ráhajlott a homlokára. A második lövés azonban annyira sikerült, hogy a malac mind kirugdalta a szomszéd "fenc"-ét és a szomszéd miszisz nagymérgesen felszólította a bodikat, hogy csinálják meg a kerítést minél előbb, mert másként úgy járnak, mint a malacok.

MAGYAROM!

Az új hóhersegéd igazítsa meg a nyakkendődet, ha ellopod a más Dongóját.

A. J. FECKO

9516—18 Yeakel Ave. Cleveland, O.

Felsőrendű péktüzet. Tejcarnok. Finom szivarok és cukorkák kaphatók. Előzékeny kiszolgálás és magyaros barátság van Fecko üzletében.

MAGYAR

TEMETKEZÉSI VÁLLALAT

ÉS KOPORSÓ RAKTÁR

Temetéseket elvállal a legfényesebbtől a legegyszerűbbig a legjutányosabban

BICZÓ ÉS TÁRSA

2243 WEST JEFFERSON AVE
DETROIT, MICH.

— Telefon: Cedar 175 —

MAGYAR MUNKÁSOK FELVÉTELNEK TAGNAK AZ AMERIKAI MAGYAR SEGÉLYZŐ SZÖVETSÉGBE

heti betegsegélyre, csonkulási segélyre, félsegélyre, aggkori segélyre és haláleseti biztosításra. Beállási díj 2 dollár, havidíj korszerint.

NŐK ÉS GYERMEKEK IS FELVÉTELNEK.

Amerika legbiztosabb alapon működő egylete.

Érdeklődők irjanak az alábbi címre, ahonnét azonnal megkapják a választ:

Amerikai Magyar Segélyző Szövetség
1412 STATE STREET, BRIDGEPORT, CONN.

MUFFOL MISKA FŐBURDOS SZAVALATAI

ELGYÜTT a zöd farsang oszt gyűnnek a pitnyikék, hát lyobb világ lesz, merhogy a zódbe mán szépen lehet gypelni. A misziszek csak készüj-jönek oszt legyen tele a beszket holmi harapni valóval, de azér egy kis ködmönlé is kerülhet.

A vintoni miszisz elment a templomba oszt a zolvásó hejzett az aranyláncát vitte el, de el is vesztette. Összetaposták a láncot, de azér a zegyik bodi megtanálta oszt nem akarta visszaadni, hát a miszisz pólicot hitt a bodira. Vissza is került a lánc, de azóta nem lyó emlegetni a zolvásót a miszisz előtt.

A gold bricki bodi meg gavallér akart lenni oszt három font porkesapszot ígért a misziszének, ha szépen néz rá. De a miszter megtutta a dógot oszt ojjan mérges lett, hogy megkente a misziszt, de még a bodi is kihuzta a lutrit oszt ing nélkül szalatt haza. A miszisz nem türte a dógot, oszt faképnél hatta a misztert a bodival együtt. A miszter azóta egyre azon kesereg, hogy minek verte meg a misziszt, a bodi meg csak a három font porkesapszot sajnáli.

A vilburi bodi meg igen készült a maszka bálba oszt arra kérte a misziszt, hogy varja fel a nadrágjára a hátsó gombot, de a miszisz igen sijegett oszt csak ugy itt-ott varta oda. Osztt hogy a bodi igen rakta a kállai kettóst, hát leszakatt a gomb oszt a bodirul leesett a nadrág. A görli erre ojjan mérges lett, hogy egy csattanós csárdást adott a bodinak.

De nem szavazok mán töbebt, mer plántálni hitt a zegyik miszisz oszt el muszaj menni, merhogy a plántálásbul mindég van valami haszon.

A NAGY SERHÁZ

NAGY SERHÁZ volt a neve annak a szamosujvári fogadónak, hol ma a vágóhid áll. Hogy milyen élet uralkodott ebben a fogadóban, mielőtt még vágóhiddá nem degredálódott, azt legfeljebb borba és sörbe mártott tollakkal lehetne hiven visszaadni.

Voit ennek a fogadónak valami érdekes népies stílje, mint annak a kurta koresmának, melyről Petőfi megirta, hogy "oda rug ki a Szamosra." Ez is a Szamos közvetlen közelében állott, elhagyatra, de rendületlen talpazatokon. Az érdekesége pedig nyilván abban van, hogy nagy zenebonák emléke füződik hozzája, míg ma, azokban a termekben, hol apáink és nagyapáink buslakodtak szomorú magyar nóták mellett, megtermett vágólegények végeznek ki napról-napra egy-egy állati életet.

Vigadalmaknak igen kitünő tanjául szolgált a "Nagy serház," miként többi társai, a híres "Cserepes" és "Hegyalatt", hol a kandi szemektől távol, szíve szerént kibusulhatta magát minden szamosujvári honfiu. Nem is volt hiányosság sohasem a jókedvben, de borban, sörben sem.

Éjféli állapotok uralkodtak a "Nagy serház"-ban. Lehet immár 50—60 éve ennek a dolognak. A jó borok anynyira felesigázták a mulatók kedvét, hogy valamennyien furesa nyelven kezdtek diskurálni. Némelyek madár nyelven beszéltek, a mi arra indította az átszemlelt fogadóst, hogy ő meg vizibogár nyelven rebegje:

— Hozom azonnal.

Ezen előrehaladott pillanatokban az

asztal tetején termett egy jókedvű szüesmester és a jelenlevők mulattatására elmondta a eszmadia üdvözlégy-et ilyenformán:

Üdvezlégy!

Csirizzel vagy teljes.

Kapta hited,

Sámfa reménységed.

Kerekítő, kármentő,

Üsse meg a szósz menkö.

Voltak a társaságban eszmadia érzelmű férfiak, mert elismerés fejében, se szó, se beszéd, megragadták a szavaló embert s egy pár jól irányzott lökéssel a Szamosba dobták. Mindez a legnagyobb tónusban történt s azután, mintha semmi sem történt volna, mindenki előbbeni helyét elfoglalta.

De im' mi történt? Nehány perc mulva otthonos léptekkel megjelent a fogadóban a vízbe dobott ember. Éljen, vivát, hurráh, hangzott minden oldalról s a vízi lény, mint egy szüi indián fejedelem az ő alattvalói között, barátságosan hajlongott. A következő percben aztán megteltek az asztalok boros üvegekkel s a vízi és szárazföldi barátok egyaránt összeültek.

MAGYAROM!

Genuaban adjanak neked igazat, ha potyán olvasod a Dongót!

ÉRTESÍTÉS

DUSIK ISTVÁN ur fel van hatalmazva Nanty Glo (Pa.) és környékén a Dongó beteglátogatására.

ROTH BANKHÁZAI

ERŐS
MINT A
SZIKLA

PENZKÜLDÉS HAJÓJEGYEK
KÖZJEGYZŐI IRODA
HAZAI JOGI ÜGYEK

401—403 Jerome St. McKeesport, Pa.
Pittsburgh State Bank
506 Grant St., 507 5th Ave.
Pittsburgh, Pa.

CHROMEI ESETEK

CHROMEN a Rákóczi Egylet fényes bált rendezett husvét második napján, melyre hivatalos volt Chrome városának kicsinye és nagyja. Jelentkeztek is a bodik nagy számban; az egyik chromei bodi szintén megjelent a görlijével, vett a bodi két belépő jegyet és mivel virágot is árultak, hát aszongya a bodi: kék venni két szegfűt is. Megkérdezte a vámszedőt, hogy milyen drágák a virágok? A vámszedő azt mondta, hogy maga "pesel ember, magának olesőbban adom, mint másnak, mer hát a pokolban is van válogatás." Aszondi hatvan cent a két rédia és husz cent a két szegfű, összesen fizet nyolevan centet, más pedig egy dollárt.

A bodi leszurkolta a monit, kitűzte a virágot és elkezdte járni a kállai kettőst, mert aszongya ő "pesel ember". Bőven volt ködmönle és így a bodik járták a verbunkost cefetül.

Ugy tiz óra tájban a szegfűs bodinak is melegedett a füle és elkezdte járni a medvetáncot a görlivel. A tánc úgy volt, hogy a bodi fordult kettőt a görlivel, azután elbocsájtotta és magában fordult hármat, aztán megint összekaptak, ezt megismételte vagy kétszer, de a többi bodik igen nevettek és a görli sértve érezte magát, faképnél hagyta a medvetáncos bodit, aki fordult vagy hármat, meg akarta fogni a görlit, de a görli nem volt sehol. A bodi erre megfogta az oszlopot és körülugrálta alaposan, mert azt hitte, hogy a görli.

A táncot rendező finánc odament hozzá és azt mondta, hogy ne lógassa az oszlopot, mert beszakad a tető. A bodi csak akkor vette észre, hogy nem a görlivel táncol. Elrestelte a dolgot, odaállt az ajtóhoz, megölelte az ajtófélfát: "Hej pajtás, bár csak véled táncolhatnék vagy kettőt". Egy öreg bodi, aki a "kótrumban" volt, szörnyen megijedt, mert azt hitte, hogy a szeg-

fűs bodi ötet nézi görlinek. Aszongya: "Földi én nem mehetek magával táncolni, mert én nem vagyok fehér-eseléd." Erre a bodi visszaszól: "Jól van, ha még maga sem jön velem táncolni, akkor megyek haza." Fújta is a bodi rögtön a takarodót, fogta a görlit és ott hagyták a mulatságot. Meg is fogadta a bodi, hogy ha más-kor el is megy a mulatságba, hát nem lesz többet "pesel ember".

Nem dolgozott az egyik chromei bodi és így elhatározta, hogy kolbászt fog gyártani s meghizlalja az ottani magyarokat. Beállított a suszterhez, ahol éppen jelen volt a Dongó beteglátogatója, aki nagyban biztatta a susztert, hogy rendelje meg a Dongót. Persze jár neki a Dongó, de csak egy potyán. A bodi közbeszól és elkezdte dicsérni a kolbászt. A suszternek csak úgy folyt a nyála és azt mondta, ha már csakugyan olyan finom a bodi kolbásza, hát hagyjon ott neki két szálat. A bodi tréfás ember, hazament és megtöltött két kolbászt, ami kített vagy hat rőföt és elvitte a suszternek, aki majd elájult, amikor meglátta a két szál kolbászt. Odaszól a bodinak, hogy ő nem rendelt két hétre való kolbászt, de a hentes bodi visszatrombitált, hogy ne lármázzon, mert ő nem süket. Azután pedig ő két szál kolbászt hozott, amennyit a suszter rendelt nála. Tanu rá a Dongó beteglátogatója, aki jelen volt a rendelésnél.

A suszternek igen odamondogatták, hogy a kolbász nem potya Dongó, annak ki kell fizetni az árát. A suszter végre is fizetett, meg is evett vagy három fontot egyszerre, de olyan rosszul lett a sok kolbásztól, hogy a madracot rágta kinjában és egyre kiabált, hogy vigyenek neki orvost, mert megöli a kolbász. A szomszédok keserű sőt itattak vele, de ettől még

rosszabbul lett a suszter. Végre is az egylethez izentek, ahonnan kiküldöttek két "pesel" embert a beteg megvizsgálására. Egyben értesítették a Dongó beteglátogatóját, aki jó embere a suszternek, hogy ő is legyen jelen, hátha testámentumot kell csinálni.

A beteglátogatók kisütöttek, hogy el kell hivatni a hentes bodit, mert ő majd kisüti a baj okát. A hentes bodi azt ajánlotta, hogy hívassanak a beteghez bábaasszonyt. Hívtak is, az pedig úgy ellátta egy tizesért a beteg suszter baját, hogy harmadnapra már füttyülve ütötte a szegyet a cipő sarkokba. Meg is fogadta, hogy előfizet a Dongóra, mert alighanem a potyáolvasás miatt ártott meg neki a kolbász.

ÉRTEBITÉS

BETHLEHEM (Pa.) és környékén TÓTH KÁROLY ur a Dongó beteglátogatója. Ajánljuk őt az ottani magyarság jóindulatába.

ÉRTEBITÉS

PALMERTON-ban (Pa.) Vörösmartti János ur volt szíves elvállalni a Dongó beteglátogatóját. Ajánljuk őt az ottani magyarság jóindulatába.

MAGYAR FARMEREK

IRJANAK RÖGTÖN

mindazok, akik teljes fölvilágosítást óhajtának arra nézve, hogy miként juthatnak földhöz, **NORTH DAKOTA** állam legjobb részén levő magyar telepen. Elsőrangú, jó fekvésű föld olcsó áron. Csakis 200 magyar családnak van hely. Kérdezzon bármit, amit tudni akar. Vasutak és városok közelében van a telep. Finom krumpli, zöldség és buza tenyésztésre való föld. Irjon még ma erre a címre:

MAGYAR COLONIZATION CO.
319 Jackson Str. St. Paul, Minn.

Clevelandban az öreg Laczkót
Jól ismeri minden magyar!
Keresse föl "dráj szalonját".
Ki "száraz" sört inni akar.
Kufferját is elmuffolja
Laczkó truckja nagyon hamar.

LACZKÓ JÓZSEF, 8107 Rawlings.
Cleveland, O. Tel. Princeton 2366-B

DR. FARKAS GÉZA

5000 DOLLAR BIZTOSITÉK
:: AZ ALLAMNÁL ::

és pontos elintézése. Pénzküldés, Jogi Magyarországi és itteni peres ügyek gyors tanács és hűjegy.

FORDULJON HOZZAM BIZALOMMAL.
1958 Genesee Street Toledo, Ohio

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer.

Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre	\$3.00
4 hónapra	\$1.00
8 hónapra	\$2.00
Magyarországra egy évre	\$3.50

A DONGÓ CIME:

1060—25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY
Editor: GEORGE KEMÉNY.

Entered as second-class matter July 15th,
1916 at the Post Office at Detroit, Mich.,
under the Act, of March 3, 1897.

VIGYÁZÓ JÁNOS MEGFIFYELÉSEI

ÜNNEPET ül Amerika népe: feldiszíti a temetőben nyugvók sirjait, elsősorban pedig azokat, akik a hazáért áldozták fel életüket. Az amerikai nemzet legalább haláluk után megbecsüli azokat, akik a közért tettek valamit. Ünnepelni és temetni a magyar is nagyszerűen tud, de már megbecsülni csak vajmi ritkán. Az élők megbecsülése pedig csaknem teljesen ismeretlen minálunk s aki elismerést akar, annak előbb meg kell hálnia, hogy paradés temetést rendezzenek neki a saját hiúságuk kielégítésére az életben maradt magyarok.

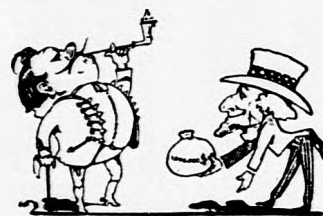
Az amerikai magyarokat újból meg akarják menteni; erre a men-

tésre Rizsák János pénzküldő vállalkozott, aki a magyar lapokban elhelyezett írásaiban akarta magára vonni a közfigyelmet. Eddigél már papok, lapok, egyesületek és magánosok igyekeztek egy táborba gyűjteni az amerikai magyarságot, de mindig eredménytelenül. A Rizsák János igyekezete is a többihez hasonló sorsra jut, mert egyeseknek nem érdekük az, hogy az amerikai magyarság együtt legyen. Már mi csak így egymást fojtogatva töltjük el ezt a paradés földi életet. De azért ha mégis sikere lenne a Rizsák-féle kiszólásnak, hát megérdemli, hogy még életben szobrot emeljenek neki. De azért senki se féljen attól, hogy adakozni kell majd a szoborra.

Magyarországon már újból elhatározták, hogy kitanulmányozzák és talpra állítják az amerikai magyarokat. Mégis csak szerethetnek bennünket odaát, mert folyton folyvást meg akarnak minket menteni. A nóta vége dig rendesen az, hogy az elszedezett dollárkák fejében rugnak rajtunk nagyokat és megállapítják rólunk, hogy söpredék vagyunk, amellyel nem érdemes törődni. Hát ne tanulmányozzának és ne mentsenek meg minket, hanem inkább mentsek meg önmagukat és teremtsenek végrehalárra rendet odaát.

Választásokra készül a kicsivé zsugorodott magyar nemzet. Egyes hírekből az tűnik ki, hogy a hatalmon levő kormány még most is a régi recept szerint akarja csinálni a választásokat és bele akarja fojtani a szót a magyar nemzetbe. Hát ez nagyon rossz politika, mert Magyarországon nem lehet addig rend és nyugalom, míg nem érvényesül a nemzet akarata. A régi politika sir-

dombjait diszitsék fel a kegyelet virágaival, ha éppen így tartja a kedvük, de már az önrendelkezési jogot ne vegyék el a magyar nemzetől, amely elmaradt ugyan sok dologban, de azt már mégis tudja, hogy jogok is járulnak a kötelességekhez.

FIGYELMEZTETÉS

Figyelmeztetjük mindazokat, akiknek előfizetésük lejárt a Dongónál, hogy június 15-ig rendezzék előfizetésüket, mert másként kénytelenek leszünk címükre beszüntetni a Dongó küldését. Aki betegség, vagy munkanélküliség miatt nem tud fizetni, de továbbra is óhajtja a Dongót, szíveskedjék bennünket értesíteni. Ugyanez vonatkozik a sztrájkban levő bányászokra.

Együttal figyelmeztetjük azokat is, akik hűségesen fölstedgettek a Dongó előfizetéseit, de már a pénzeszkéket nem igyekeztek beküldeni, hogy a más pénzt ne tartogassák maguknál, hanem küldjék be, mert a Dongó nem hitelintézet. Akik nem akarnak hallgatni a jó szóra, azokat kénytelenek leszünk névszerint is figyelmeztetni a Dongóban, mert az már mégse járja, hogy az ujságok pénzével csak úgy kénye-kedve szerint rendelkeznek akárki.

A munka mindenfelé megindult Amerikában s így lassankint megfigyethetnek a hátralékosok, akik nagyon sokan vannak a Dongónál. A magyar lapok az utóbbi két év alatt nagyon sokat küzdöttek és nélkülöztek csak azért, hogy elláthassák előfizetőiket. Méltányos tehát, hogy most az előfizetők tegyenek ki magukért és tőlük lehetőleg támogassák a lapokat, amelyek igazán "megbűnhődtek a múltat s jövőndőt."

FIGYELEM!

1922 június 15-ike után nem küldjük a Dongót azoknak, akik hátralékban vannak. Tessék tehát beküldeni a betegeket.

A "SAMU" KUTYÁJA

Kedves Nénik és Bácsik! Ugy látom, hogy én is hasztalanul beszéllek, akárcsak az édesapám. A szó meg az irás nem sokat segít. No, de majd másképp lesz már minden, mert most kaptam egy villamos kutyát, amelyikre csak rá kell szólni, hogy Tisza, hát mindjárt kiugrik a kutyaházból és úgy csatogtatja a fogát, hogy még a háta is borsózik tőle az embernek. Gondoltam magamban, hogy majd elmegyek a kutyámmal a hátralékos bácsikhoz és rájuk uszítom a Tiszát. Majd fizet akkor mindenki, akárcsak a köles. Én igazán nem tudom megérteni a magyar bácsikat. Hát csakugyan nem becsülik a magyar írást semmire? Én még iskolába se járok, de máris teleírkálom a falakat. Ezért az irásért sincs köszönet, mert mindig avval biztatnak, hogy ha még egyszer a falra szerkesztek, hát kiporolják a nadrágomat de úgy, hogy én is benne leszek. Azt hiszem, hogy a magyar bácsikkal is így kellene tenni néhanapján.

A "FŐBURDOS"

Irta: Kemény György

A MIKOR a "főburdos" nevet hallják az emberek, hamiskásan mosolyognak és bizonyára csiklandós dolgok fordulnak meg az eszükben, mert hiszen a tipussá izmosodott "főburdos" rovására sokat irt a mende-monda.

Az Amerikába került magyar ember új viszonyokba botlott az új világban. A földmívelést fölcserélte a gyári munkával, vagy a bányász-foglalkozással, és a "kommenciós" emberből proletár lett, aki minden két héten, vagy egyszer egy hónapban megkapta fizetését, amerikai magyar nyelven "pedáját", s ezt úgy kellett beosztania, hogy jusson is, meg maradjon is belőle.

Mivel pedig az Amerikába került magyar emberek nagyobb része csak úgy magánosan szakadt ide, azért földieknél vagy idegeneknél kellett meghuzódnia. A falusi magyar ember nem volt hozzászokva ahhoz, hogy fizetnie kelljen a szállásért, meg a napi ellátásért, de Amerikában ehhez is hozzászokott, mert itt "semmit sem adnak ingyen."

A szerény keresetű magyar munkás nem fizethetett sokat a szállásért, meg az ellátásért, azért a régi magyar mondás tanítása szerint "sok jó ember megfért együtt". Néhanapján negyven-ötven "burdos" is volt egyegy magyar háznál. Ilyen sokadalomban pedig valamelyes rendet kellett tartani, s a "burdosok" között hovatovább kinötte magát a vezér, vagyis a "főburdos", aki a napos káplár módjára rendelkezett, sőt néhanapján maga a házigazda is meghajlott a "főburdos" rendelkezései előtt.

A "főburdos" adja,
Mint mindig, a bankot;
Parancsszava ellen
Nincs egyetlen hang ott.
Ő a nagyhatalom...
Leghosszabb ugyan a
Gazda pipaszára,
De nem sokat adnak
A parancsszaváár.
Ha "gusztálás" közben
Szomjas lesz a gége:
Poharat tölteni
A kötelessége
Végig as asztalon..

Ezek a sorok körülbelül megmondják mindazt, amit tudnunk kell a "főburdos" és a gazda jogairól.

A legfőbb hatalom a háziasszony, vagyis a "miszisz", mivelhogy ő a pénztárnok. Ő előlegez és ő fizet. Ha valamire kimondja a nem-et, az ellen nincs apelláta senkihez. A "kompánia könyvet" azonban a főburdos számolja. Az egy háznál lakók ugyanis legtöbbször hitelre vásárolják az ennivalót, s ezt a hitelt a közös könyvbe, vagyis a "kompánia könyvbe" írja a kereskedő. Ennek a könyvnek legfőbb ellenőre a "főburdos".

A gyakorlott ujságügynök, vagy a "pedlér", nagyon jól tudja azt, hogy a "miszisz" vagy a "főburdos" nélkül nincs vásár. A katona-regulához szokott "burdosok" azt várják, hogy mit határoz a "főburdos". Ha ő kimondja a kegyes "igent"-t, akkor lehet szó vásárról, ha pedig nem-et int, akkor már baj van a faluban.

A "főburdos"-nak sok mindenféle jogai vannak ezenkívül. A pipaszár hosszúságában a gazda után következik, a tálból rendszeren ő szed elsőnek, s a legjobb falatok rendszerint neki jutnak. Néhanapján még messzibbre is terjednek a "főburdos" jogai. Ezekről a jogokról nagyon sokat beszélnek szanaszéjjel. De hát ilyesmi meg-esik a legjobb családokban is; mert hiszen utóvégre az "ember még sincs fából".

Mindazonáltal nagy tévedés lenne azt gondolni, ohgy minden "főburdos" egyuttal a gazda helyettese, illetőleg hogy a magyar értelemben vett "házibarat" mindenféle jogát gyakorolhatja. Dehogy! A legtöbb "főburdos" nem lépi át jogkörét és megmarad a "burdosház káplárja"-nak, bár akadnak bizony olyan esetek is, amelyeknél a "főburdos" lefözi a legmeszebbmenő házibaratokat.

Az amerikai magyarság előtt a "főburdos" a típusok típusa. A "főburdosok"-ról annyi mindenféle história firog közszájon, hogy azokról köteteket lehetne összeírni. Ezek a históriák néha tréfások, néha szomorúak, de legtöbbször mégis annyira csintalanok, hogy ritkán bírja meg őket a papír.

A "főburdosok" rovására sokat tréfálkoznak, de azért bizonyos korban mégis csak sokan sóhajtva mondogatják:

— Hej, ha én még "főburdos" lehetnék!

HONFITÁRS!

A tüzoltók öntözzenek meg, ha potyán olvasod a Dongót!

A TEHÉN MEG EGYÉB

Irta: Kemény György.

— Asszony! Gondoltam valamit. Drága a tej, hát mondok vennék egy jófajta tehenet.

Igy szólította meg szorgoskodó asszonyát Ferhéc János. Mialatt pedig az asszony készült az illő felelettel, miszter Ferhéc nagyragosan kibökdöste fogai(közül a szalonnabőr darabjait a bicsak hegyével. Merthogy valami makkon hizott kandisznóból való lehetett a szalonna, vagy hogy talán rosszul abálták, így azután rágós lett a bőre. Mivel pedig éppen a bőrkénél van még a legfájintosabb szalonnaiz, hát a hozzáértő ember már csak bőrostól eszi a szalonnát, ha ugyan van hozzávaló agyara.

Ferhéc Jánosnak pedig van. Így tehát magától értetődő dolog, hogy bőrostól kávézza a szalonnát. Birizgálás közben egy kicsinyég a foghusha is beleszalad a bicska, de hát nagyot húz az ember az innynén, azután pedig kisercenti azt a kis vért. Ennyi az egész. Jut is, meg marad is; merthogy a magyar szólásmondás szerint "ebcsont beforr."

A Ferhéc János foghushába nemesak úgy uri pakszióból szaladt bele a bicska, hanem inkább azért, mert némiképp bizonytalan volt az asszony feleletében, hát csak megrezzent a keze, mint mikor aratási időben sündisznót talál a rendvágó, oszt csak úgy kapdosva nyul a szurós állathoz, amely pedig a légynek is alig árthat.

Elég az hozzá, hogy Ferhéc János várta a feleletet. Erősen adta a nem-törődést, de a szive kovácsa ugyancsak nagyokat ütött a melle üllőjén. Nem volt biztos a feleletben, csak annyit tudott, hogy bármit mondjon is az asszony, minden úgy lesz, ahogy az asszony akarja, mert ebben a szabad országban erős törvényük van az asszonyoknak, meg azután ők hordják a kalapot. Mindazonáltal igaz hittel reménykedett fogvájás közben Ferhéc uram, hogy az asszony is beleegyesül

a tehenbe.

Sokára jött a felelet, de egyszer csak megjött; az asszony előbb földhöz vágta a seprűt, végigszidta a "burdosokat", akik nem kimélik a fehérre mosott "pádimentomot", de végül mégis csak kirukkolt az igazi válaszszal:

— Hát mondott kend valamit. Magam is azt gondoltam, hogy vegyünk tehenet, oszt ne szíjja a vérünket az a sok zsvány tejese!

Ferhéc gazda nem mutatta, hogy örül. Nagyra vaszul pislogott, de a bicskája csettintése elárulta, hogy igen a kedvére szólt az asszony. Mivel pedig másnap vásár volt, hát hozzá látott mindjárt a készülődéshez.

Elhatározódott, hogy már csak óhazai szokás szerint kocsin mennek a vásárra, merthogy ez illendőbb, meg azután lesz mihez kötni a tehenet. Ne gondolják a vásárosok, hogy ő valami kupec, aki csak úgy rövid haszonra vásárolta a riskát.

Táltosa is, meg kocsija is lett volna Ferhéc gazdának. Igaz ugyan, hogy a táltos már nem harmadfű csikó, meg azután az egyik szemére pápaszemmel se látna, de azért még foghatós a paripa. Egy kis zab, meg egy kis ostor még mindig vernek belé néminemű virtust. A kocsinak azonban, mi türes-tagadás, már csak mégis baja van; mert hogy egy kerek sincs. Már pedig ahogy a ló nem ló láb nélkül, úgy a kocsi se kocsi kerék nélkül.

Miután azonban "kéz kezet mos", hát megállapodott Ferhéc uram abban, hogy összeköleszöni a négy kereket. Meg is tette, csak hogy négy különféle helyről került a négy kerék és így mind másricsodás volt. No, de kerék, hát kerék. Egy kis óhajjal megkenegette Ferhéc a tengelyt és megállapította, hogy rendben van minden.

Ebbeli szent hitében el is aludt nyu-

godtan, még pedig a tyukokkal feködött le, hogy másnap ősi szokás szerint hajnalban elkészítsen mindent a nagy utra. Az asszony még elbibelődött, merthogy fogyatékán volt a kenyér, hát kenyérsütéshez készült. Gondolta, hogy a tehenvásár meg a kenyérsütés is megejtődik egy napon. Ugy vélekedett, hogy bekovácsol, kidagasztja meg kiszakítja a tésztát s megbizja a Májk "főburdost", hogy mikorra a kenyér jól megkelt a szakajtókban, rakja a kemencébe a kenyeret, meg azután szedje is ki, ha már megsült.

Reggel azután, míg Ferhéc gazda a lóval meg a kocsival bajlódott, az asszony rendbejött a kenyérral és odaszólt Májknak:

— No, nézze, Májk! Maga majd berakja, meg kiszedi a kenyeret, ha már pirosra sült. De úgy vigyázzon rá, akárcsak a két szemére, merha sületlen lesz, vagy megég az a drága jó kenyér, hát cipót verem a hátán.

Májk ur szörnyen fogadkozott, hogy "órájt" lesz minden. Csak bízzák rá a kenyerek sorát, még egy született pék se bánhatna velük jobban.

Igy azután rendbejött minden. Az asszony felrakta az elemőzsiás kosarat, Ferhéc uram meg egy lapos üveget csusztatott az ülés mellé. Egy kis papramorgó lapult az üvegben. Téli is, meg nyári is nagyon ajánlatos utitárs az ilyesmi. Mert hogy az ördög nem alszik, hát sose lehessen tudni, hogy mikor nyúl az ember az üléshez.

A félszemű táltos nekirugaszkodott és vitte maga után a négyféle kerekű kocsi, amely nyikorgott kinjában, s lógott ide-oda, akárcsak a Nőé birkája a vízőzön tetején. De azért csak ment. A kocsinál meg az a fő, hogy menjen. A kapuból még visszakiabált az asszony:

— Májk, vigyázzon a kenyérrre!

Májk pedig nem szólt semmit, csak nagyot ütött a mellére, mintha jelezni akarta volna:

— Vigyázzak?! Hát nekem mondja?

Döcögött a kocsi. Ferhéc uram közben a nyelvét is megharapta egynéhányszor, s magabiztatásul gyakorta nyúlt az ülés mellé. Sőt néha a miszisz is huzott egyet az üvegen. Mikor azután a vásárba értek, Ferhéc gazdát nagyon elöntötte a virtus, legényesen hirtelen fordulót akart csinálni a tehenvásár közepén, de a válogatott kerekű bicska nem bírta ki a dicsőséget és úgy leült, akárcsak az a bizonyos Marius ur Karthágó romjaira. Két kereke beadta a kulcsot és Ferhécék egymáson átestek a porba.

De hát nagyobb baj is történt már ezen a világon. Ferhéc azzal biztatta az asszonyt:

— Ha tört, hát a másé tört.

És ebbe belényugodott az asszony is. Megvették a tehenet és igyekeztek volna hazafelé, csak hogy brieska nélkül nehezen ment a dolog. Kőlcson nem lehetett kereket kapni, azért a kocsi ottmaradt egy hideg kovácsnál. Ferhéc kisütötte, hogy az asszony ül a lóra, megfogja a tehen kötelét, ő pedig majd hátulról biztatja a riskát.

Csak hogy lassan ment így az utazás. A paripa se sietett, a tehen meg egyáltalán nem igyekezett. Így azután a tervezett három óra helyett csak valami hat óra múlva kerültek haza. Ferhéc már alig szuszogott, de az asszony nem sokat törődött vele, hanem igyekezett a konyhába, hogy mi van az ő kenyerével?

A konyhából pedig csak úgy tódult a füst. Májk "főburdos" ott aludt a kemence előtt, akárcsak a közmondásos duda, a drága kenyerek pedig gyönyörűen korommá égtek a kemencében. A "miszisz" dühös volt, akárcsak egy kölykeit vesztett anyatigris. Rázta, ütötte és pofozta a Májkot, de azon nem fogott a mérég, mert nagyon elaltatta a "mérget".

Az asszony sírt és a haját tépte haragjában. Ki is mondta nyomban a szentenciát:

— Nekem olyan burdos nem kell, aki elalszik a befűtött kemence mellett.

Másnap azután Májk "főburdos" megkapta az utilaput. Felmondtak neki visszavonás nélkül. Nagyokat bámult a Májk s méltatlankodva mondotta a rövid bucsuzkodásnál:

— Hát tehetek én arrul, ha a miszter kerekai rosszak?!

Mit irnak az előfizetők?

A feltámadás napjára én is feltámadok és küldöm az ígért betegeket. Tudom, hogy nehéz időket élünk — persze nem mindnyájan — különösen ha kis dongói vannak az embernek. Nekem is van kettő. Csak kettő, de néha még a fületem is majd lerágják. Szeretem a Dongót vicceiért és bátor szókimondásáért, de még sokkal jobban szeretném, ha a régi Veterán Pesta és Muffol Miska képei visszakerülhetnének bele.

New York.

Szabó Ferenc

HETEDIK ÉNEK

(Részlet Kemény György nagy elbeszélő költeményéből)

*Az ökörnnyál lomhán úszni kezd a légben.
Vándor gólyanyájak folija leng az égen;
Villámszárnyú fecskék, krúgató bús darvak,
Hosszúcsőrű gémmel búcsuzót hadarnak.
Libbenő nagykendők lógnak szerteséjjel;
Költöző madárnép száll az őszi széllel.*

*Éltező melegnek gyengül már bokája,
Földet a Tél huga dérrrel beszűtálja;
Hangzik köhögése morgós Télapónak,
Mérgéből szélvarjak jégborsókat szórnak.
Fojtó ködfátyol van száradó harasztan;
Olyan a határ, mint síró özvegyasszony.*

*És hogy eltűnt báján gyászoló határra
Rázuhan Tél gazda hópelyhes subája;
Egy-két éhes varju csak nagy rütkán károg;
Hallgat a környék, mint temetőn az árok.
Fészkelő népségnek, éneklő madárnak
Elzavart falkái messziföldön járnak.*

*Hol napos a tájék, hol berreg a béka,
Szemfedőt zord gazda nem borít hajlékra:
Ott talál élelmet, új fészket madárnép.
Bajlódó földember, ha száz gondja rálép:
Göresösen szorítja vándorbotját kézbe;
Hurcolja keresztjét távol országrészbe.*

*Hol a jégbilincstől fázón fősvény lelkek
Járomhordó néptől sajnálják a telket:
Szívbe nőtt sirások, földre éhes vágyak
Kergetik veszettül az emberhangyákat.
Vándormadaraknál csak az ösztön számos;
Embernek az fáj, hogy Földnélküli János.*

AZ ÖREG DONGÓ

NAGY ELBESZÉLŐ KÖLTEMÉNYÉBŐL

FELOLVASÁST

tart Clevelandban június 4-én,

Lorainban június 5-én.

Sok gyönyörűsége lesz annak, aki meghallgatja ezt a felolvasást.

Magyarországi rovat

Szerkeszti: **Bechtold J.** Budapest

L. százados ur, aki roppant szigorúságáról és "komisz" felfogásáról volt ismeretes, hogy, hogy nem, lekésett egy menetelési gyakorlatról. Sohase történt még vele meg ilyesmi. Ha jól emlékszem a legénye elaludta magát és csak 10 óra felé keltette fel az urát, amikor az ezred már a harmadik határon is túljárt. Mit tett erre a szigoru százados ur? Elhatározta, hogy utána megy az ezredének. Igen ám, de a legény jelentette, hogy a százados ur strapa cipője nincsen készen, mert reggel parancsot kaptak az ezred összes professzionistái (cipészek, szabók stb.), hogy nekik is végig kell csinálniuk a gyakorlatot.

A százados nem jött zavarba: annak rendje és módja szerint magára öltötte mindazt, ami ilyen menetgyakorlatnál elő van írva (térképtáska, pisztoly, öv, kard, táveső stb.). A legényét is felpakkoltatta; uzsonnát is tetetett annak hátizsákjába.

Aztán elindult a legénnyel, hogy lemasirozza a 30 kilométert, amint ez az aznapi gyakorlatnál tervbe volt véve.

Mentek pedig a százados szobájában levő asztal körül! Elöl ment ő, utána a legénye a hátizsákkal.

Amikor egy órát mentek, kiadta az utasítást: — A gallérokat ki lehet nyitni! — Két órai menetelés után a százados kiadta a parancsot: — Egy óra pihenő!

A százados leült és kérte a legénytől az uzsonnát és a kését. Kisült, hogy a legény elhozta ugyan az uzsonnát, de a kést elfelejtette bepakkolni. A százados erre ráfordult a legényre:

— Mars vissza a késért!

És a legénynek két órahosszat kellett ellenkező irányban az asztal körül visszamasirozni és ujjabb két órai körüljárkálással elhozni a kést.

A fronton több szerencsétlenség történt a szertefekvő, felnemrobbant ellenséges gránátokkal. A legények

felszedték őket, csavargatták a "cündert" és be is vitték néha a fedezékbe. Amikor többiben felrobbant egy-egy gránát és súlyos bajokat okozott. A főparancsnokság erre szigoruan meghagyta, hogy ezentul minden fel nem robbant gránátot drótakadállyal kell körülvenni és jelentést tenni a gránát fekvő helyéről, hogy hozzáértő tüzérkatonák aztán ártalmatlanná tehesék. A századomnál is kihirdettem a parancsot.

Másnap az erdőben a segélyhely közelében egy bakát találok, aki körben cölöpöket üt a földbe.

— Hát, te szerencsétlen, mit művelsz itten, az Istenért? — kiáltottam rá.

— Jelentem alássan, itt találtam ezt a gránátot és most csinálom köréje drótakadályt, ahogyan megparancsolták.

Elfelejtettem megmondani, hogy a drótakadályhoz való cölöpöket a talált éles gránáttal veregette be a földbe.

A LÁZ

Analfabéta legényem megbetegedett és ágynak esett. (Ugyanaz aki csodálkozott, hogy a liftesnéger kezétől nem lett fekete a fehér levélkupertá.) Azt mondta, nem tudja, mi baja, csak néha olyan melege lesz, oszt meg úgy fázik.

— Mindjárt meglátjuk, — mondtam és hőmérőt dugtam a hóna alá, meghagyván neki, hogy tiz percig tartsa ottan.

(Hogy mi az a láz, arról persze fogalma sem volt jámbor román szolgámnak; hőmérőt is akkor látott először).

Egy negyedóra mulva benyitottam

hozzá, hogy megnézzem, mennyi a láza. Már nyujtotta felém a hőmérőt:

— Tessék itt a cső; kicsikét mintha jobban érezném magam utána.

A HIDEG

Néhány évvel azelőtt, amikor olyan szigoru tél volt, hogy a Mari néni orrán jégcsappá fagyott a bubánat, arról olvastam, hogy az ujságpapír a harisnya köré csavarva, jó melegen tartja a lábat. Ezt közöltem Mária néniel, a mi derék öreg cselédünkkel és kértem egyuttal, hozzon ujságpapírt, hadd próbáljam ki, tényleg olyan melegtartó-e. Elő is kotorászott a legelső fiókból néhány régi ujságot. Az egyik ujságon ez állott: **Cook fölfedezte az északi sarkot!**

— Brr! Ez nem lesz jó, — szolt és ideadta a másikat, mondván: — Ahá, ez nagyon alkalmas lesz!

Erre a máisk ujságra nagy betűkkel ez volt nyomtatva:

A Párisi Nagy Áruház égése!

Jóraló magyarok

Utóbbi időben a következő jóraló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Bazsó András Cleveland, Dusik István New Brunswick, Papp Ferenc Trenton, Szécskay György Pittsburgh, Kecán Sándorné Columbus, Andaházy A. Sándor Chicago, Óry Pál Detroit, Tóth Pál Passaic, Zimmerman György Charleston, Varga Lajos Chicago, Novák Ferenc Detroit.

Fogadják a Dongó köszönetét.

AZ IGAZI DONGÓ

nemsokára beköszönt majd rajostól, azért védekeznünk kell ellene. Minden háznál szükség van

DRÓT-AJTÓKRA ÉS DRÓT-ABLAKOKRA.

Azonkívül, hogy a ház tartósabb és mutatósabb legyen, kell hozzá **FESTÉK, VARNISH, FESTŐ-ECSET.**

A kertet se szabad csak úgy vadon hagyni, hanem föl kell ásni, zöldséggel és virággal beültetni. Ehez pedig szükséges:

ÁSÓ, KAPA, GEREPLYE, VILLA, ÖNTÖZŐ KANNA, ÖNTÖZŐ CSŐ ÉS SOK EGYÉB.

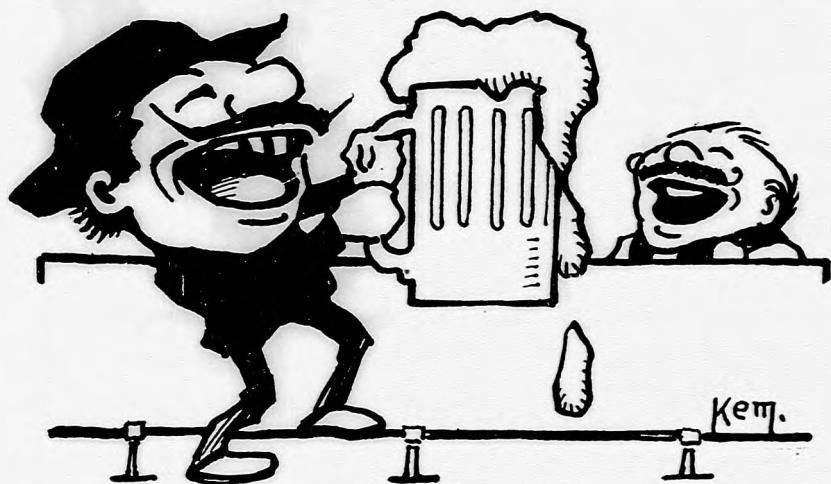
Az udvar és a kert beültetésénél el nem kerülhető a **FÜMAG, VIRÁG-MAG, KÜLÖNFÉLE ZÖLDSÉG-MAG.**

Aki a házat, kertjét és udvarát rendben akarja tartani, az keresse föl

G E G U S T E S T V É R E K

nagy üzletét, ahol mindent megkaphat jutányosan.

8130 WEST JEFFERSON AVE. DETROIT, MICH.

ÉNEKELNI TANULOK

EBBŐL nem lehet megélni. Elmegyek és megtanulok énekelni.

Felkeresem a híres tanárt.

A híres tanár megvizsgálta, azután elmondta az ő módszerét. Az ő módszere, ugymond, abból áll, hogy a hangszerveket külön hangszervek tekintik. Ugy mint egy hegedűt. Másodszor pedig legyenek tekintettel a hangürré, mert az a legfontosabb. Megigérttem, hogy tekintettel leszek.

— Most pedig énekelje el azt, hogy "Felednék de nem tudlak feledni".

De már az első szavaknál leintett:

— Nem jó. Maga a torkából énekel, barátom.

Bevallottam, hogyha már így tetten ért, minek tagadjam, bizony én már csak úgy a torkomból énekeltem.

Szánakozva nézett rám:

— Mindig így szokott?

Iruktam-pirultam, de őszintén elismertem, hogy bizony ez már nekem olyan rossz szokásom, nagyon elkényeztettek gyerekkoromban.

— Hát nézze — mondta a tanár. — Az énekes nem a torkából énekel; a torkából mindenki tud énekelni, azzal nem megy semmire. Az ember a hangot leereszti a tüdőbe.

— És a tüdőből énekel — találtam ki boldogan.

— Dehogyan — intett le a tanár. — A tüdőbe csak leereszti a hangot, de mindjárt felküldi az orrba.

— És onnan... ingadoztam.

— Na?! Onnan?! — nézett rám szigorúan a tanár.

— A zsebkendőbe — találgattam.

— Nem készült. Az orrból kiereszti a levegőbe. Az énekes a tüdejével és az Eustach-csővel énekel.

— Az mennyibe kerül?

— Az Eustach-cső, — magyarázta a tanár — mint tudjuk, az a cső,

ami a följáratot összeköti az orrjárat-tal.

— Mint tudjuk — legyintettem könnyedén.

— Ha felhangon énekel, — magyarázta a tanár — a nyelvgyököt le kell tolni a gégebe, barátom, miáltal a gyomor és a bázis egy rezonáns hangürré képez.

— Igenis.

— A mély hangoknál kiereszti a nyelvgyököt és behunyja a szemét. Miért hunyja be a szemét?

— Hogy ne lássam a hatást.

— Falsch. Azért hunyja be a szemét, hogy jobban kinyithassa a száját. Kinyitottam.

— Ugy. Most rezgesse a hangszalagjait.

Ha én azt tudnám, hogy hol vannak a hangszalagjaim! Mindenesetre a legjobb lesz, ha az egész testemet rezgettem, akkor a hangszalagjaim is rezegni kezdenek.

— Ugy. Most énekelje: "Felednék", de tüdőből, és ne csukja be a száját. Nem jó, nem jó. Így ezt nem lehet énekelni. Próbálja á-val énekelni, akkor talán megy.

— Fáládnálák, dá nám tádlák fáládná — énekeltem mély érzéssel.

— Nem jó. Próbálja u-val.

— Fuludnuluk, du num tuduk fuludnu — énekeltem szívhez szóló bensőséggel.

— Nem jó, nem jó — ordított a tanár ur durván. — Maga visszakereszi a nyelvgyökerét, maga szerencsétlen. Tönkreteszi a hangürré. Nem érti, hogy a hangür a legfontosabb? Az énekesnek a hangür olyan fontos, mint az aviatikusnak a hangár. A nagy énekesek egész fejüket hangürnek használják. Várjon, majd csinálunk valamit.

A tanár hirtelen belenyúlt a torkomba és ott megfogott valamit. Később azt állította, hogy a nyelvgyökerem volt, én nem tudom biztosan.

— Most énekeljen! — kiáltott rám a tanár.

— Nem tudok, — irtam le egy darab papirosra — mert a keze a számban van.

A tanár ekkor egészen belemert a számba és leereszkedett a légesömön.

Néhány pernyi szünet után egy hang szólalt meg bensőmben. Azonnal megismertem a tanár hangját.

— Uram, — kiabált a torkomon keresztül (egy harmadik szemlélő, egészen hibásan, azt hihette volna hogy én beszélek) — nagy baj van. Én azt hiszem, legjobban teszi ön, ha abba hagyja az énektanulást.

— Szívemből beszél ön — mondtam.

— Nem. A gyomrából beszélek. A gyomra rosszul van berendezve. Megmondom, hogy miért.

— Na miért? Nagyon kíváncsi vagyok.

— Mindjárt megmondom.

— Na mondja már.

De nem mondta meg. Néhány pernyi izgatott várakozás után napvilágra került.

— Nos? — kérdeztem izgatottan.

— Csak azért mondtam, hogy rosszul van berendezve, — mondta a tanár — hogy önnek a kíváncsiság kifurja az oldalát és az így támadt lyukon kijöhessenek.

— Rosszul tette ön — mondtam én. — A könyökömön is kijöhetett volna. A tudománya is ott jött ki, meg az egész énekesművészet.

Karinthy Frigyes.

W. H. SCHWARTZ Első magyar ügyvéd és hitelközjegyző
Ohio államban, 512 Society for Savings épületében, Cleveland, O.
Telefon: Cuhahoga central 3350—E. Bell Main 5720.

**TANÁCSOT
ORVOSSÁGOT**

a legjobbat

Dr. VARGA JÁNOS

óhazai gyógyszerész adja

1299—2nd Ave. (68-ik St.)
NEW YORK.

Tizenhét évi iskola

ODAKINT születet a tanyak között a pusztaszélben. Ott is kezdte járni az iskoláit, pedig ott nehezebb tudományra jutni, mint máshol. Csak télen át tart az iskola, nyáron pulykák és lovak őrzésével foglalkoznak az apró emberek. Ő azonban így is okosodott, mert nagyon jó feje volt neki. Pedig szörnyű szegénységben éltek, mert csak aféle napszámos volt az apja. A fiu mégis haladt és azt mondta a tanító, kár volna béresnek adni.

— Az ilyen fej aranyat ér — vélte.

A fiu valahogy a városba került. Csizmát pucolt a tisztelendő uraknak, ezért ellátást kapott s könyveket, amiből tanították. Ugy volt, hogy pap lesz. Nyolc esztendőt töltött így s folyton-folyvást okosodott. Mikor az érettségivel elkészült, nem akart már pap lenni. Fölment Budapestre. Szaladgált és kinlódott. Valami ösztöndíjat is kapott és esténként a színházi kórusban énekelt. Másolt is és folyton tanult és már ott volt, hogy diplomát szerez és micsoda nagy dolog lesz az. Apját, anyját magához veszi... Véletlenül nem így történt. Véletlenül még nagyobb nyomorba jutott, mint amilyenben szokott közönségesen lenni, s véletlenül egy zöld darab papírra más nevét írta rá. Csak akkor tette, mikor már nagyon éhezett, ha kenyere van, bizonyára nem teszi. Hisz tudta nagyon jól, hogy mi az ilyes dolog vége. Ugy is volt, ahogy szokott lenni: becsukták és ő tizenhét évig hiába tanult, hiába nyomorgot. — Kitöltötte a másfél évet s most, hogy föltételes szabadságra eresztik, a börtön ideállítja a rendőrbíró elé, hogy írja be a nevét a nagy könyvbe. Itt áll szomoruan, vékony és kopott ruhában. A börtön megtette vele azt, amihez életében eddig nem jutott: megkövéredett egy kissé,

mert a börtönbeli emberek mindennap húst kapnak s ebben ők különböznek a becsületes emberektől, akik nem kapnak mindennap húst. Így áll itten, kissé husos arccal, de másképp igen szomoruan s valóban nem tudni, miről gondolkodhatik. A személyét írják bele a nagy könyvbe, a korát, a fogait, a haja és a bajusza színét. A lakását is be kell írni az ilyen föltételeseknek.

— A lakása? — kérdik.

— A lakásom? — kérdezi ő. — Az nincsen sehoh.

— A szülei? Nem élnek a szülei?

— Lehet, hogy még élnek, kint a pusztán.

— A foglalkozása?

— A foglalkozásom?... Nincsen foglalkozásom.

Azzal megy is kifelé a tizenhét iskolát kitanult ember, akinek nincsen foglalkozása. Lám, ha a tanító ur föl nem fedezi róla, hogy a feje aranyat ér, azóta számadó juhász lehetne odakint. Felesége volna, gyermekei, apró, erős barna kölkök, akikben gyönyörűsége telnék. Így azonban senkije sincsen. Ő maga is csak semmi. És ennyi a tizenhét esztendei iskola nélkül is lehetett volna.

Tömörkény István.

A LIPTÓI TURÓ

Bene József carrollvillei honfitárs hat bődön liptói turót rendelt Detroitból és a turó örömeire nagy pikniket rendezett, amin szép számban vettek részt a turóra éhes bodik. Be is kosztoltak a'aposan, de azután jött a nagy baj, mert szörnyen szomjasok lettek a turótól, Bene miszter pedig nem adott nekik innivalót. Végre mégis csak megkönyörült rajtuk, mert a bodik már úgy lökdösték ki a nyelvüket, akárcsak a kigyók és adott nekik egy kis testi italt, így azután lélekzethez verődtek, de azért a turóhoz nem mertek többé hozzányulni.

CHROMEI JÓKIVÁNSÁGOK

Járj te úgy, mint a potyás bodi a Harrington "garázsa" előtt: pofozzanak ki a "peda" napján, ha potyán olvasod a Dongót.

A kolbásztól ne tudj megszabadulni, ha elkívánod a Dongót ingyen.

THE PEOPLES STATE BANK

MEMBER FEDERAL RESERVE BANK

A FEDERAL RESERVE BANK TAGJA.

Tartalékalap több mint \$100.000.000.

Alaptőke, fölösleg és elosztatlan haszon \$14,000,000.

PÉNZT ELFOGAD BETÉTRE ÉS CHECK-SZÁMLÁRA.

Pénzküldés idegen országokba.

Delray-i fiók:

7870 WEST JEFFERSON AVENUE, DETROIT, MICH.

Takarékoskodjon vagy szolgáljon. Melyiket teszi ön? Ha mostan nem takarékoskodik, mindig szolgálni fog, mert soha sem fogja tudni megragadni a kínálkozó alkalmakat.

Kezdje meg a takarékoskodást most. A PEOPLES STATE BANK 26 fiókot tart fenn üzletfeleink kényelmére.

TALÁNY

Bosz^{or}/_k y^T/_á c

MI EZ?

A megfejtés díja: egy szép könyv.
A megfejtés beküldésének határideje: 1922 június 10.

Az április 15-iki számban közölt talány megfejtése:

TÖBB NAP, MINT KOLBÁSZ.

Helyes megfejtést küldtek be a következők:

Iiszák János, ifj. Laczkó József, Keczán Sándorné, Szántó Mátyás, Zsigray Gusztáv, Mrs. K. Rudolf, Futees Józsefné, Balogh Jenő, Hornyák János, Balogh József, Belenszky Jánosné.

A jutalmul kitűzött könyvet ifj. Laczkó József (Cleveland) nyerte meg.

FÖLDIKÉM!

Az új hóhérségéd állítson neked másfúfát, ha elnézed a más Dongóját!

HONFITÁRS!

Ugy zörögjenek a csontjaid, mint egy ócska Ford-gép, ha potyán olvasod a Dongót!

A Dongó megbizottai:

CLEVELAND, O. Bazsó András; west side: Kovách József.
LORAIN, O. Farkas József.
TOLEDO, O. Olexo József.
YOUNGSTOWN, O. Mihók Sándor.
CHICAGO, ILL. Andaházy A. Sándor.
E. CHICAGO, IND. Naményi J. K.
BUFFALO, N. Y. Naményi B. L.
CANTON, O. Tolvay Lajos.
COLUMBUS, O. Keczán Sándorné.
DAYTON, O. Bartos J. János.
ST. CLAIRSVILLE, O. Kovách János.
BEAVERFALLS, PA. Prékop István
DUQUESNE, PA. Sáros M. J.
JOHNSTOWN, PA. Sándor Imre.
LEECHBURG, PA. Takács András.
ALLIANCE, O. Novák Elemér.
PITTSBURGH, PA. Szécskay György.
NANTY GLO, PA. Dusik István.
WINDBER, PA. Ónodi János.
RACINE, WIS. Ifj. Vash András.
NEW HAVEN, CONN. Tóth János.
AURORA, ILL. Fodor K. József.
CHROME, N. J. Jakab István.
PHILLIPSBURG, N. J. Horváth József.
PASSAIC, N. J. Tóth Pál.
PERTH AMBOY, N. J. Orvecz Imre.
TRENTON, N. J. Papp Ferenc.
WHARTON, N. J. Koleszár János.
WOODERIDGE, N. J. Behány Antal.
NEW YORK, Demeter K. József.
BETHLEHEM, PA. Tóth Károly.
GARY, W. VA. Kotrocó L. György.
LYNCH MINES, KY. Szónoczky József.
ST. LOUIS, MO. Szabados Zoltán.
MILWAUKEE, WIS. Fodor R. D.
DEVON, W. VA. Kabai János.
AKRON, O. Almássy János és Toback József.
ALPHA, N. J. Márton József.
PALMERTON, PA. Vörösmarty János.
CARTERET, N. J. Gyüre Lajos.

A GALLÉROS BODI

CHROMEN az egyik zöld bodi a zsendár-gyárban dolgozik és a régi amerikasok szörnyen haragsznak a zöld bodira, mert aszongyák, hogy a bodi kemény gallérban jár dolgozni, nekik pedig még ködmönlére sem jut. De a bodi rá sem ránt a régi amerikasokra, hanem ehelyett feszít cefetül; a minap is kidőfte a kenyérmagazinját, hogy azt mondja, ez fri kontri, hát ő még oda is kemény gallért tesz, egy szóval ahová ő akarja, tehát neki békét hagyjanak, mert ő az öreg kontriban kapitány volt a csaci regimentben, ott pedig még a lovak is gallérban járnak.

A multkor a bodi rossz hirt kapott az "öldkontriból", hazament nagy mérgeesen és kijelentette, hogy most már zülleni fog reggelig. El is ment a bodi a csillag kávéházba, ahol görlik is voltak. Mulatott is cefetül, későn lehetett, mikor ment hazafelé, mert a kakasok köszöntöttek jó reggelt a megrögzött bodinak. Hazaérve elkezdett dobolni az ajtón, de a miszisz mély álomba volt merülve és így nem volt hajlandó ajtót nyitni a mulatós bodinak, akibe majd bele fagyott a szusz, mert nagyon hideg volt. Végre is a bodi elhatározta, hogy rohammal megy be a házba, akárcsak a németek Belgiumba. Hozott egy létrát, bemászott az ablakon, de megjárta, mert az egyik görlinek az ágya épen az ablaknál volt és azon kellett keresztül mászni. A görli felébredt és úgy abrakzedőn rugta a kaparászó bodit, hogy az a földre esett és ott is maradt reggelig.

Akkor felébredt a miszisz és rémulve tapasztalta, hogy a bodi ágya üres. Bement a görli szobájába és látta, hogy a bodi ott haldoklik a földön. Rászólt, hát maga, hogy gyűtt be a házba? A bodi csak annyit mondott, hogy az ördög nem alszik. A miszisz mérgees lett és azt mondta a bodinak, hogy ez többet meg ne történjék, mert ő nem akar bekerülni a Dongóba.

A bodi meg is fogadta, hogy nem züllik többet. A dolog felől pedig szörnyen hallgatott, de egy másik bodi ki-beszélte, mert két polyák bodi látta, amint züllött és még a polyákok is danolják neki, hogy aszongya "grinhorn bodi muzsikálnyi, három kis lány táncoválnyi." Azóta nem tanácsos a boditól ékrdezni, hogy mikor fog zülleni.

A DONGÓ POSTÁJA

M. V. J. A küldött dolog jó eseményi, majd válogatunk belőle.

N. J. Köszönjük, a potyások mindenütt nagy számban vannak.

G. L. Muffol gondjaira bízunk.

S. B. Ennek is Muffol rántja el a nótáját.

B. S. A multkor nem közölhattük, majd sorra kerül.

K. G. Eleget teszünk kívánságának.

F. J. Mäskor csak a papir egyik oldalára írja a viceket.

H. M. Igaza van, csak a magyar ujságosoknak van jó dolguk. Hasonló jókat kívánunk.

B. A. A maga check-je olyan, akárcsak az ijesztő kísértet: visszajár.

M. S. Ne ijesztgessen már, de küldje be azokat a betegeket.

N. V. Az önérzet nagyon szép, de azért a fölszedett pénzeckét mégis csak beküldhetné.

V. M. Kérdésével forduljon a sóhivatalhoz.

Több dologról máskor szölünk.

NORTHAMPTONI JÓKIVÁNSÁG.

Járj te úgy, mint a miszter, aki tanu volt az egyik bodi esküvőjén és mégse tudta, hogy az illető bodi nös-e, vagy nem.

FÖLDIKÉM!

Diszitsék fel a sirodát mielőbb, ha elnézed a más Dongóját!

DR. L. H. HERBERT

volt ezredorvos

2225 W. JEFFERSON AVENUE
Detroit, Mich.

WEISS MÓR

HAZAI ÓRÁS és ÉKSZERÉSZ

THE JEWELER

7902 West Jefferson Avenue

Detroit, Mich.

ELAD NAGYBAN és KICSINYBEN

AUGUSZIUS

NYÁRUTÓ 31 NAP

KISASSZONY HAVA
RÉGENTE: SZÜZ HAVA

A hó és hét napjai	Róm. katolikus naptár	Protestáns naptár	Uj görög (görög kath.) naptár	Nap		Amerikai ünnepek:	
				kelte	nyugta		
1 Kedd	Vasas sz. Péter	Péter	Sz. kereszt k.	4.36	7.34	Augusztus 16. A benningtoni esata emléke Vermontban.	
2 Szerda	Liguori Alfonz	Gusztáv	Istv. erek.	4.37	7.33		
3 Csütörtök	István vt. megt.	Hermina	Izsác és F.	4.39	7.31		
4 Péntek	Domonkos vt. †	Domonkos	Efezi 7 gyermek.	4.40	7.30		
5 Szombat	Havi B. Assz.	Oszvald	Euszigniusz	4.42	7.29		
32. Vas. IX. vas. pünkösd után. Kath. ev. Amint közeledett Jézus Jeruzsálemhez. Luk. XIX. 41-47. — Prot. ev. Máté VII. 15-23; olv. Róm. VIII. 12-17. — Uj görög ev. Jézus a tengeren jár. Máté XIV. r. 59. sz.							
6 Vasárnap	A. 9. Ur. színvált.	A. 8. Berta	A. 9. Ur színv.	4.43	7.27		
7 Hétfő	Kajetán, Donát	Ibolya	Domec vt.	4.44	7.25		
8 Kedd	Cirjék vt.	Karabó	Emilián	4.46	7.24		
9 Szerda	Rómán vt.	Emőd	Mátyás	4.47	7.22		
10 Csütörtök	Lőrinc vt.	Lőrinc, Blanka	Lőrinc vt.	4.48	7.20		
11 Péntek	Zsuzsánna †	Tibor, Zsuzsi	Euplusz vt.	4.49	7.19		
12 Szombat	Klára	Klára	Fotin vt.	4.50	7.17		
33. Vas. X. vas. pünkösd után. Kath. ev. Két ember méne fel a templomba. Luk. XVIII. 9-14. — Prot. ev. Luk. XVI. 1-9; olv. Kor. I. 10, 6-13. — Uj görög ev. A holdkóros ifjuról. Máté XVII. r. 72. sz.							
13 Vasárnap	A. 10. Ipoly vt.	A. 9. Ipoly	A. 10. Maxim	4.52	7.16		
14 Hétfő	Özséb hv. ††	Özséb	Mikeás pr.	4.53	7.14		
15 Kedd	Nagy Boldog A.	Mária, Gáspár	N. Boldog A.	4.54	7.12		
16 Szerda	Joachim, Rókus	Ábrahám	Miron vt.	4.56	7.11		
17 Csütörtök	Anasztáz	Alfonz	Florusz	4.57	7.04		
18 Péntek	Ilona császárné †	Ilona	András	4.58	7.09		
19 Szombat	Tuluzi Lajos	Huba, Hiador	Diomed	5.00	7.07		
34. Vas. XI. vas. pünkösd után. Kath. ev. Kimenvén Jézus Tyrus határaiból. Márk VII. 31-37. — Prot. ev. Luk. XIX. 41-48; olv. Kor. I. 12, 1-11. — Uj görög ev. A király ember számot vet. Máté XVIII. r. 77. sz.							
20 Vasárnap	A. 11. Szent István	A. 10. István	A. 11. Istv. v.	5.02	7.04	Hold fényváltozásai: ☾ Holdtölte 7-én 5 ó. 19 p. d. u. ☾ Utolsó negyed 15-én 9 ó. 46 p. d. u. ☾ Újhold 22-én 9 ó. 54 p. d. u. ☾ Első negyed 29-én 12 ó. 55 p. d. u. ☾ Földtáv olban 11-én 10 ó. d. e. ☾ Földközelen 23-án 9 ó. d. u. 1-én a nap hossza 14 ó. 58 p.; a hó végéig 1 ó. 31 p. fogy.	
21 Hétfő	Bernát ap.	Sámuel	Tadé	5.03	7.02		
22 Kedd	Timót, Turul	Menyhért	Agatonik	5.04	7.00		
23 Szerda	Beniti Fülöp	Farkas	Farkas	5.06	6.59		
24 Csütörtök	Bertalan ap.	Bertalan	Eutik	5.07	6.57		
25 Péntek	Lajos király †	Lajos	Bertalan	5.08	7.55		
26 Szombat	Zefirin pápa	Izsó, Zefir	Adrián	5.10	5.53		
35. Vas. XII. vas. pünkösd után. Kath. ev. Az irgalmas szamaritánus. Luk. X. 23-37. — Prot. ev. Luk. XVIII. 9-14; olv. Kor. I. 15, 1-10. — Uj görög ev. A gazlag ifjuról. Máté XIX. r. 79. sz.							
27 Vasárnap	A. 12. Kal. Józs.	A. 11. Ruben	A. 12. Poemén	5.11	6.51		
28 Hétfő	Ágoston ea.	Ágoston	Mózes rem.	5.12	6.49		
29 Kedd	Ker. Ján. fejtét.	Ernesztin	Iván fejtétele	5.14	6.47		
30 Szerda	Limai Róza	Róza	Sándor	5.15	6.45		
31 Csütörtök	Rajmund	Erika, Kemen	B. Assz. öve	5.16	6.43		